

Методи аналізу ризиків

Організація робіт з аналізу ризиків:

1. Підбір досвідченої команди експертів;
2. Підготовка спеціальних запитань та зустрічі з експертами;
3. Вибір техніки аналізу ризику;
4. Встановлення факторів ризику та їх значимості;
5. Створення моделі механізму дії ризиків;
6. Встановлення взаємозв'язку окремих ризиків та сукупного ефекту від їх дії;
7. Розподіл ризиків між учасниками проекту;
8. Розгляд результатів аналізу ризиків, частіше всього у вигляді

Для аналізу ризику використовують:

1. метод аналогії;
2. метод експертних оцінок;
3. розрахунково-аналітичний метод;
4. статистичний метод.

Метод аналогій

- передбачає використання даних по інших проектах, які вже виконані. Цей метод використовується страховими компаніями, які постійно публікують дані про найбільш важливі зони ризику та понесені витрати.

Експертний метод

- відомий як метод експертних оцінок, стосовно підприємницьких проектів може бути реалізований шляхом вивчення думок досвідчених керівників та спеціалістів. При цьому доцільно встановити показники найбільш допустимих, критичних та катастрофічних втрат, маючи на увазі як їх рівень так і ймовірність.

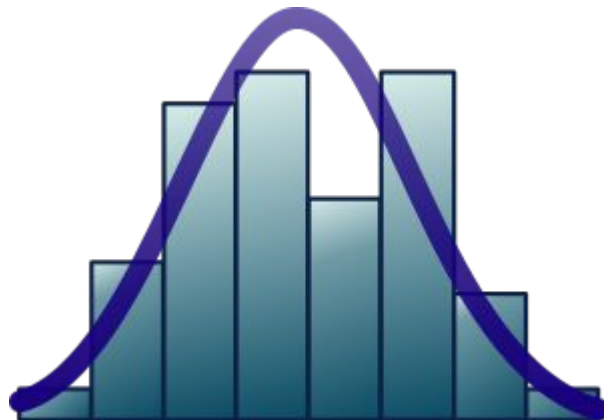
Розрахунково-аналітичний метод

- базується на теоретичних уявленнях. Хоча прикладна теорія ризику добре розроблена лише для страхового та гральн

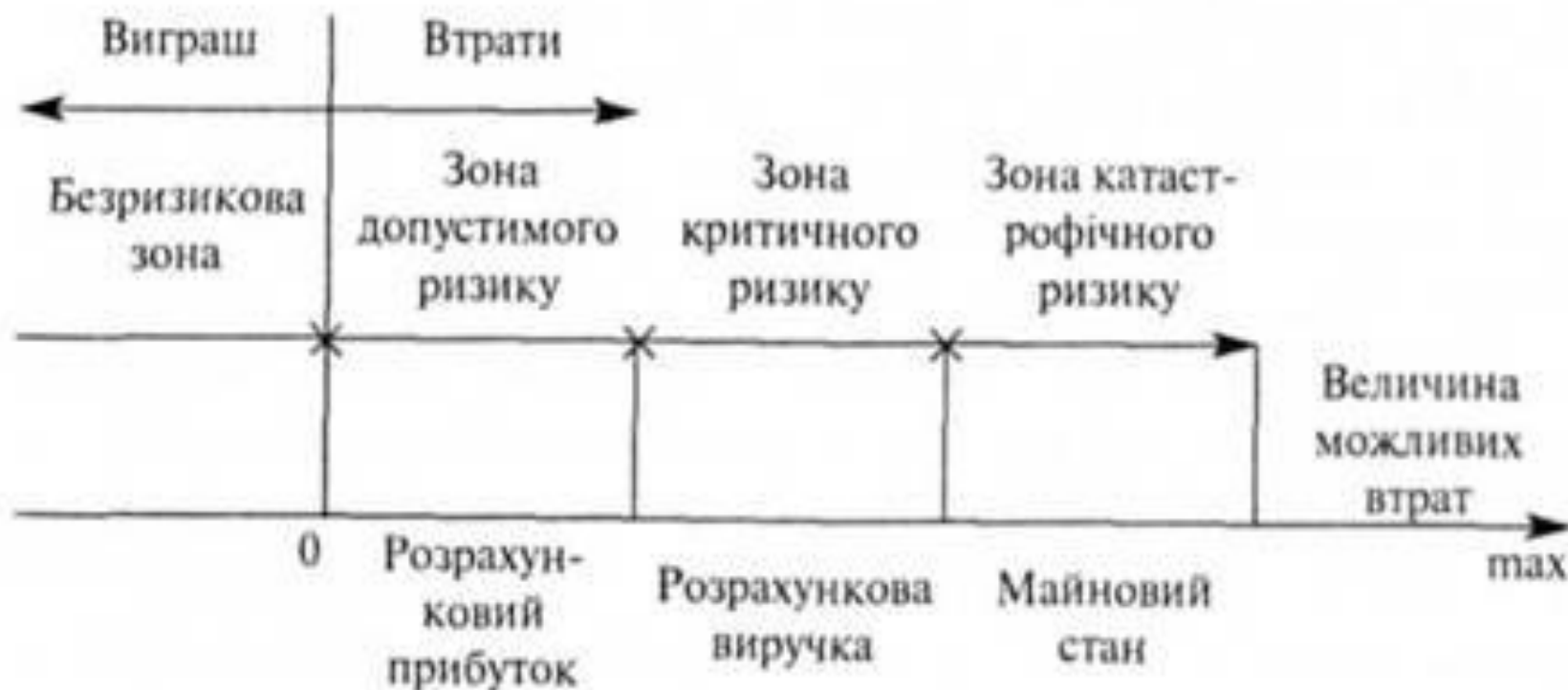

Статистичний метод

- спочатку використовувався в системі ПЕРТ (PERT) для визначення очікуваної тривалості кожної роботи та проекту в цілому. Останнім часом найбільш застосовуваним став метод статистичних випробувань (метод “Монте–Карло”). До переваг цього методу відносять можливість аналізувати та оцінювати різні шляхи реалізації проекту.

Ризик виступає ймовірною категорією, тому для його оцінки доцільно встановлювати для кожного значення величини втрат відповідну ймовірність виникнення такої величини.

Отже, при оцінці ризику треба встановити чотири характерні точки (найбільш ймовірний рівень ризику, ймовірність допустимої втрати, критичної та катастрофічної втрати).

Ризикова політика

— комплекс захисних заходів проти основних форм ризиків (передусім проти критичного та абсолютного).

Методи зниження ризиків

1. Диверсифікація ризику
2. Об'єднання ризиків
3. Розподіл ризику
4. Страхування ризику
5. Лімітування
6. Резервування
7. Здобуття додаткової інформації

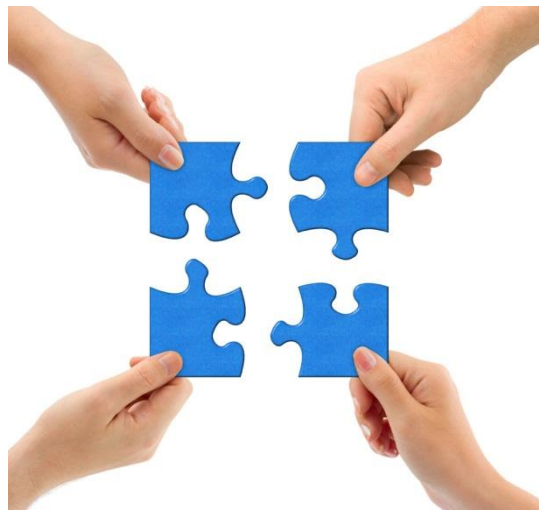
1. Диверсифікація ризику

– це метод зниження ризику шляхом розподілу його між декількома ризикованими товарами. Здійснюється в такий спосіб, що підвищення ризику від купівлі (або продажу) одного означає зниження ризику від купівлі (або продажу) іншого

2. Об'єднання ризиків

- це метод, спрямований на зниження ризику через перетворення випадкових збитків у відносно невеликі постійні витрати. Останні становлять основу страхування.

3. Розподіл ризику

- відбувається під час розробки фінансового плану підприємницького проекту, підготовки контрактів, угод. Значно зменшує потенційний ризик детальна розробка бізнес-плану та прогнозування підприємницької діяльності. У бізнес-план закладаються можливі зміни й проблеми здійснення проекту, форми контролю поточних операцій, аналітична оцінка стану справ

4. Страхування

- Суть страхування полягає у переданні ризику за певну визначену плату (страховий внесок) страхувальником (фізичною або юридичною особою) страховику (страховій організації). За умов настання передбачених страховим договором подій (страховий) страховик повністю або частково відшкодовує страхувальнику збитки (страхова сума).

5. Лімітування

– це встановлення системи обмежень потоків (грошових, інвестиційних, товарних, кредитних) як зверху, так і знизу.

Застосовується цей метод при продажу товарів у кредит, наданні позик, визначенні сум вкладення капіталу

6. Резервування

– це формування фондів відшкодування збитків за рахунок власних ресурсів.

Основне в механізмі застосування резервування полягає у визначенні оптимального обсягу запасів, створення та утримання яких вимагає мінімальних витрат і водночас буде достатнім для покриття можливи

7. Здобуття додаткової інформації

- є важливим способом зниження ризику, бо дуже часто брак потрібної інформації призводить до підвищення ступеня ризику. Однак при використанні неточних даних виникає питання про доцільність уточнення інформації.

Основні форми профілактики ризиків

Уникнення ризику

- Відмова від здійснення господарських операцій, коли рівень ризику надмірно високий і не відповідає критеріям фінансової політики підприємства
- Зниження частини позикових засобів у господарському обороті

Диверсифікація

- Диверсифікація різних видів діяльності
- Диверсифікація постачальників товарів
- Диверсифікація асортименту продукції
- Диверсифікація портфелю цінних паперів
- Диверсифікація депозитного портфелю

Лімітування

- Максимальний обсяг комерційної операції по закупівлі товарів
- Максимальний розмір сукупних запасів товарів на підприємстві
- Граничний розмір використання позикових коштів в обороті
- Максимальний розмір депозитного внеску

Найважливіші антиризикові заходи

- 1) страхування ризику;
- 2) вивчення ринку;
- 3) вивчення клієнтів, зокрема перевірка їх платоспроможності;
- 4) поточний контроль;
- 5) використання застави;
- 6) диверсифікація ризику, тобто наявність кількох торговельних компаній (ринків збуту), або поділ загальної суми кредитів з боку банківських установ на кілька банків;
- 7) вивчення конкурентів;
- 8) ефективне стимулювання діяльності працівників, від яких найбільшою мірою залежить зниження ступеня ризиків;
- 9) створення фінансових резервів;
- 10) створення страхових запасів найважливіших матеріалів;
- 11) удосконалення цінової політики тощо.

Ефективність заходів зі зниження ризику залежить від вирішення таких завдань:

- обґрунтування надійності ринків збуту;
- міцності матеріально-технічної бази підприємства;
- заходів, спрямованих на зниження ризику;
- вибору підприємницької стратегії, її інноваційності;
- аналітичної оцінки товару, ринків, конкурентів.

Дякую за увагу!